

پښتانه مبهه په حیا

لوقا ۱

جاری پاردوو، گه شته که مان ته اوو کرد له نيو به شی یه که می نووسراوه پیروزه کان، نه و به شعی ته ورات و زه بوره کان و نووسینه کانی پښتانه مبهه ران له خو ده گری. نه و به شعی یه که م پیی ده وتری په یمانی یه که م، هه روه ها ناسراوه به په یمانی کون. نه مړو دیراسه ته که مان له به شی دوهم له ووشه ی خودا دست پی ده که یین، که پیی ده وتری په یمانی نوی.

بوچی خودا په رتوکی پیروزی خو ی کردوو به دو به ش، په یمانی یه که م و په یمانی دوهم؟ خودا هو ی زوری هه بوو بو نه شته. په نگه یه که م شت که پیوسته بیزانین نه ویه که هه موو نه و ووشانه ی له په یمانی یه که مدا هه یه له پیش له دایک بوونی مه سیح نووسرابوون، و نه و ووشانه ی په یمانی نوی له پاش له دایک بوونی مه سیح نووسران. بویه، په یامی پښتانه مبهه رانی خودا له په یمانی یه که م نه مه بوو: (خودا مه سیح ده نیرئ!) به لام په یامی په یمانی نوی نه مه یه: (خودا مه سیحی نارد، هه روه که به لینی دابو له زاری پښتانه مبهه رانی له په یمانی یه که م!)

نه م جیاوازیه گرنه که له نیوان په یمانی یه که م و په یمانی نوی پرونه لاتان؟ هه ندی خه لک ره خنه له نووسراوه پیروزه کان ده گرن له بهر نه و هی په یمانی کون و په یمانی نوی هه یه. هه ندی که س پیان وایه که په یمانی نوی مانای نه ویه که که سیک هه ولی دا نووسینه په سه نه کانی پښتانه مبهه ران باتل بکات و جیگوریان بکات له گه ل په رتوکی تر! به لام به و شیوه یه نیه. په یمانی نوی نه و نووسینه ی پښتانه مبهه ران له په یمانی یه که م باتل ناکاته وه – به لکو نووسینه کانیا جیگور ده کات! په یمانی نوی پیمان نشان ددات خودا چون نه و به لین و پیشبینی و نیشانه کانی په یمانی یه که م جی به جی ده کات. له په یمانی یه که م، هه موو پښتانه مبهه ران پاینده گه یاند و ده یان ووت: (مه سیح دیت! دیت! دیت!) به لام په یامی په رتوکی په یمانی نوی نه مه یه: (مه سیح هات! مه سیح، نه و هی هه موو پښتانه مبهه ران باسیان کرد و له سه ریان نووسی هات! نه و هات!)

به لی، ده بیت سوپاسی خودا به دلکی پر خوشییه وه بکه یین که وا نووسراوه پیروزه کان په یمانی یه که م و په یمانی دوهم له خو ی ده گری. له بهر نه و هی له و دو به شدا، ده توانین ببینین نه و هی خودا به لینی دابو زور له وه پیش – هی نایه دی! خودا پزگاری ده ریکی بومان نارد، هه روه که به لینی به باوو پیرانمان دابو له ته ورات و زه بوره کان و په رتوکه کانی تری پښتانه مبهه ران. زه بوره کان و په رتوکه کانی تری پښتانه مبهه ران. وه ک توی گه نم که وا گه وره ده بیت و ده بیت گه نم، به هه مان شیوه په یمانی کون له په یمانی نویا گه وره ده بیت.

وه کو نه و هی بیزانیت، دوهمین به شی نووسراوه پیروزه کان، واتا په یمانی نوی، ناویکی دیکه ی هه یه، که نینجیله. نه مه وشه یه کی عه ره بیه نه و و و اتای (موژده). له راستیده، په یامی په رتوکی نینجیل هه والی زور باشه چونکه باسی له وه ده کات چون مه سیح پیشبینیه کانی پښتانه مبهه رانه کانی جی به جی کرد. به م جوړه، ده رگای ناشت کرده وه بو نه و هه کانی نادم ببه وه له گه ل خودا هه تاهه تا.

سه باره ت به په رتوکی نینجیل، ده بیت بزنان که مه سیح خو ی نه نووسیوه. هه روه که چون خودا چن پیایکی به کار هینا بو نووسینی په رتوکی په یمانی یه که م، به هه مان شیوه زور پیایوی تری به کار هینا بو نووسینی په رتوکی په یمانی نوی. خودا چوار پیایوی به کار هینا بو نووسینی چیروکی مه سیح که وا هاته سه ر زه وی. ناوی نه و چوار پیایوه مه تا و مارقوس و لوقا و یوحنا بوو. باشه بوچی خودا چوار پیایوی هان دا بو نه و هی چیروکی مه سیح بنوسنه وه؟ بوچی ته نها یه ک پیایوی به کار هینا بو نووسینه وه په رتوکی نینجیل؟ هو یه که ی نه مه یه: خودا ویستی په یامیکمان بو بنیرئ که وا له ده روه ی بازنه ی گومان بیت و شایه نی متمانه ی ته اوو بیت. چوار نووسه ری به کار هینا تا کو ووشه ی جیگور بکه ن. هه روه که میزیک که چوار پیی هه بی باشت راده وه ستی له میزیک که یه ک پیی

هې، بویه پشت به چوار شایهت زیاتر ده به سترې له تا که شایه تیک. خدا چوار شایه تی گرت، تا کو بزاین که هه موو نه وهی له پرتوکی ئنجیل نو سراهه سه بارهت به مه سیح بی گومان ته واوه! هه روهك خدا وشه ی خوی چه سپاند له بیری پښتانه مېر په کانی، به و شیوه په چوار پیوای پښتانه یی کرد که له هه مان چه رخی مه سیح ده ژیان تا کو نه وهی گوئیان لی بوو و بینیان ده رباره ی پزگاری ده ری بنو سناهه. (تیبینی: له راستیدا، خدا هه شت پیوای هاندا ده رباره ی مه سیح بنو سن. نامه کانی حه وار ییبه کان وهك پؤلوس و په ترؤس و یاقوب و یهوزا هه روه ها به شیکن له ئنجیل - نو سینه کانی ئنجیل - و هه موو نه وهی نو سیهو یانه له ریککه وتنیکی ته واو و شکوداره!)

ده زانی به چ زمانیک مه تا و مارقوس و لوقا و یوحنا پرتوکی ئنجیلی پیروزیان نووسی؟ به زمانی یونانی نو سیهان. به لام، نیمه به کوردی ده یوینینه وه، له بهر نه وهی زور به مان یونانی نازانین! سو پاسی خدا ده که یین که وای کرد شاره زایان ئنجیل وه رگپرن له یونانی وه بؤ کوردی و نزیکه ی دوو هه زار زمانی تر به چوار ده وره ی جیهانه وه.

به لی، هندی جار گویمان له و که سانه ده بیت که دژی پرتوکی ئنجیل پاده وستن و ده لین، (که س ناتوانی متمانه ی پی بکات. تحریف کراوه! هه له و شتی دژ به یه کی تیدایه!) براده ران، نه وهی دژ به ئنجیلی پیروز شه ر بکات نه و له گه ل خودی خدا شه ر ده کات. به ری پوزیش به بیژنگ نا گری. نو سراهه پیروزه کان شایه نی متمانه و به گوئی کردنی ته واومان. هه روهك چون وشه ی خدا ته واوه له ته ورات و زه بووره کان، به هه مان شیوه له ئنجیلیش ته واوه. نو سراهه پیروزه کان هه رگیز ناتوانی بشکینری. خدا مه زنه و ده توانی وشه ی تا هه تایی خوی بیاریزی! راستی خوی پاراستوه بؤ هه موو نه وانه ی پر به دل به دوایدا ده گه رپن. که س ناتوانی وشه ی خودای به رده وام و زیندو له ناو به ری! نه مه نه وهی که په روه ردا گار خوی پایده گه ینی له ئنجیل کاتی ده فهرموی:

(ناسمان و زهوی به سه رده چن، به لام وشه کانم هه رگیز به سه رنا چن.) (مه تا ۲۴: ۳۵)

نیستاش کاتی نه وه هات ده ست به گه شته که مان بکه یین له نیو پرتوکی ئنجیل، په یمانی نوی گه یشت. له وانه ی رابردو وماندا، ده رباره ی پښتانه مېر مه لایمان خویند که و چوار سه د سال پیش مه سیح ژیا. له ماوه ی نه و چوار سه د ساله ی پاش مه لای، خدا هیچ پښتانه مېر تری بؤ جوله که کان نه نارد تا کو وشه ی خدا بنوسن. باشه بچی خدا هیچ پښتانه مېر تری نه نارد؟ هیچ پښتانه مېر تری نه نارد چونکه پرتوکی په یمانی یه که م ته واو بوو. خدا هه موو نه و شتانه ی که ده یویست بیلی له سه ر زاری پښتانه مېرانه وه ووتی. نیستاش خدا چاوه پوانی کاتی دیاری کراوه که و مه سیح دینیته دونه وانه تا کو بتوانی په یمانی نوی دابه زرینی.

تائیس تا خویند مانه وه پښتانه مېر ئیشایا و مه لای چیهان پیشبینی کرد سه بارهت به پلانی خودا بؤ ناردنی پښتانه مېرک پیش مه سیح تا کو ریگا خوش بکات له پیشی. ده زانی نه و پښتانه مېر که ی بوو؟ به لی، پښتانه مېر یه حیا بوو. زه که ریا باوکی یه حیا بوو. زه که ریا کاهینیک بوو که و خزمه تی خودا و خه لگی ده کرد به پیشکه ش کردنی قوربانی ناژله له سه ر قوربانگاکه ی په رستگاکه له قودس.

ده با ئنجیلی پیروز بکه یینه وه و بخوینن لوقا چی نووسی سه بارهت به له دایک بوونی پښتانه مېر یه حیا. له به شی یه که م ده خوینینه وه، نو سراهی پیروز ده فهرموی: (لوقا ۱) ° له سه رده می هیرو دسی شای یه هودیا، کاهینیک له کومه له ی نه بیا هه بوو ناوی زه که ریا بوو، نه لیساباتی ژنیشی له نه وهی هارون بوو. ۱ هه ر دوو کیان له به رده م خدا راستو دروست بوون، بی گله یی بوون له په روه و کردنی هه موو راسپارده و حوکه کانی خودا وه ند. ۲ به لام مندالیان نه ده بوو، چونکه نه لیسابات نه زوک بوو، هه ر دوو کیشیان به سال دا چوو بوون.

۳ کاتی له نوره ی کومه له که ی خوی دا له به رده م خدا کاهینیه تی ده کرد... ۴ هه موو کومه لی خه لکه که ش له کاتی سووتانی بخووره که له ده روه نو یژیان ده کرد. ۵ له وئی فریشته یه کی خودا وه ندی بؤ ده رکوت، له لای راستی قوربانگای بخوور راوه ستا بوو. ۶ کاتی زه که ریا فریشته که ی بینی، په شوکا و ترسی لی نیست. ۷ به لام فریشته که پی ووت: (زه که ریا مه ترسه، چونکه پارانه وهت بیسترا، نه لیساباتی ژنیش کورلیکی بؤت ده بیت و ناوی لی ده نییت یه حیا. ۸ بؤ تو ده بیته خوشی و شادی، زور که س به له دایک بوونی دلخوش ده بن،

^{۱۵} چونکه له بهر دم خدو اوند گوره ده بېت. هه رگیز شهرباب و مه ی ناخواته وه. له سکی دایکیه وه پرده بېت له رڅی پیرۆز و ^{۱۶} زور له رڅی کانی ئیسرائیل بۆ لای خدو اوندی خدای خویان ده گه پښتته وه. ^{۱۷} به رڅ و توانای ته لیا سه وه به پیش خدو اوند ده که ویت، تا کو دلی باوکان بۆ مندالله کان و یاخیوو انیش بۆ دانایی راستودروستان بگه پښتته وه، تا کو گه لیکي ئاماده بۆ خدو اوند ریک بخت. ^{۱۸} زه که ریاش به فریشته که ی وت: (به چی ئمه بزائم، چونکه خوم پیرم و زنه که شم به سال دا چوه؟) ^{۱۹} فریشته که وه لای دایه وه: (من جبرائیلم له بهر دم خدو اوند پادوه وستم، نیردراوم تا کو له گه لیت بدویم و ئم موژده یهت بده می. ^{۲۰} ئه وه تا له ئیستا وه تۆ لال ده بیت و توانای قسه کردنت نامی بیت تا کو ئه و رڅه ی ئم شتانه ده بیت، چونکه باوه پت به قسه که م نه کرد، ئه وه ی له کاتی خوی دا دیته دی.)

^{۲۱} خه لکه که چاوه پروانی زه که ریایان ده کرد و سه رسام ببوون له دوا که وتنی له ناو په رستگادا. ^{۲۲} کاتی هاته ده روه نه ی توانی له گه لیان بدویت، جا زانیان که له په رستگادا بینینیکی دیتوه، چونکه ئیشاره تی بۆ ده کردن و به لالی مایه وه. ^{۲۳} کاتی رڅزانی خزمه تکرده که ی ته وا بوو، گه پرایه وه مال. ^{۲۴} دوی ئه و رڅزانه، ته لیا ساتی ژنی سکی کرد،... ^{۲۵} (خدو اوند ئاوی له گه ل کردم له م رڅزانه دا ئوړی لیم دایه وه، تا کو له ناو خه لکی شوره ییم لابه ریت.)

ده بین چن خدو جبرائیلی فریشته نارد بۆ لای زه که ریا بۆ ئه وه ی پی پابگه ینی چن ته لیا ساتی خیزی کورپکی ده بی. ئم کوره ده بیته پښتانه مېرکی گوره که وا ری خوش ده کات له پیش مه سبح. بویه، له کتایی به شه که، نوسراوی پیرۆز ده فرموی: (لوقا ۱)

^{۲۶} ته لیا سات کاتی مندالبوونی هات و کورپکی بوو. ^{۲۷} جا دراوسی و خزمانی بیستیان خدو اوند به زه یی فراوانی خوی بۆ ده رختوه، له گه لی شادومان بوون. ^{۲۸} له رڅزی هه شته م دا بۆ خه تنه کردنی مندالله که هاتن، له سه ر ناوی باوکی ناویان لینا زه که ریا. ^{۲۹} به لام دایکی وتی: (نه خیر، ناوی ده نریت په حیا.)

^{۳۰} پیان وت: (که س له خزمانت به م ناوه نه نراوه.) ^{۳۱} ئینجا ئیشاره تیان بۆ باوکی کرد، ده به ویت چ ناویکی لی بئیت. ^{۳۲} ته خته په کی دوا کرد و له سه ری نووسی: (ناوی په حیا په.) هه موو سه رسام بوون. ^{۳۳} ده م و زمانی زه که ریا کرایه وه، قسه ی کرد و ستایشی خدای ده کرد. ^{۳۴} هه موو دراوسی په کانیان ترسیان لی نیش و له سه راپای زوورگه کانی په هودیا باسی هه موو ئم شتانه ده کرا. ^{۳۵} هه موو ته وانه ی بیستیان له دلی خویان دا هه لیا نگر، وتیان: (تایا ئم مندالله ده بیته چی؟) چونکه ده ستی خدو اوندی له گه ل بوو.

^{۳۶} زه که ریای باوکی شی پربو له رڅی پیرۆز و پیشینی کرد، وتی: ^{۳۷} (ستایش بۆ خدو اوند، خدای ئیسرائیل، چونکه گه له که ی به سه ر کرده و و کرپیه وه. ^{۳۸} شاخی رزگاریمانی هه لستانده وه، له مالی داودی خزمه تکاری، ^{۳۹} وه ک له کونه وه به زمانی پښتانه مېره پیرۆزه کانی دوواوه، ^{۴۰} رزگار بوون له دوژمنانمان و

له ده ست هه موو ناحه زانمان، ^{۴۱} بۆ ده رختنی به زه یی بۆ باوکانمان و بۆ یادکردنه وه ی په یمانه پیرۆزه که ی. ^{۴۲} ئه و سوینده ی بۆ ئیبراهیمی باوکانی خوار: ^{۴۳} له ده ست دوژمنانمان ده ربا زمان بیت، که بمانداتی بی ترس بیهرستین، ^{۴۴} هه موو رڅزانه مان به پیرۆزی و راستودروستی له بهر ده می.

له پاش ئه وه ی زه که ریا ئه مه ی وت، پوی له په حیا کرد، ئه وه ی کورپه بوو و وتی، ^{۴۵} توش ته ی مندال، به پښتانه مېره ی خدای هه ره به رز ناوده بردریبت، چونکه پیش خدو اوند ده که ویت، تا کو رڅی بۆ ئاماده بکه یت، ^{۴۶} تا کو زانیاری رزگاری به لیخوشبوونی گونا هه کانیان بده یته گه له که ی، ^{۴۷} به هو ی به زه ییه به سوژه که ی خدو امانه وه، که به هو یه وه روونکی له به رزاییه وه به سه رمان دا ده رخشیت، ^{۴۸} تا کو به سه ر ته وانه ی له تاریکی و له سیبه ری مه رگ دا دانیشتون بدره وشیتته وه، بۆ ئه وه ی پییه کانمان به رڅی ئاشتی دا بیات.)

بویه، زه که ریا ستایشی خدای کرد له پاش له دایک بوونی په حیا له بهر ئه وه ی زانی که کاتی له دایک بوونی مه سبح هاتوه! په حیا، کوری زه که ریا، مه سبح نه بوو، به لکو ئه و که سه ی له پیش مه سبح دیت تا کو هاتنی مه سبح پابگه ینی و ئاماده باشی بکات له پیشی.

هز ده که ین بۆ جاری داهاتوش له گه لمان بن کاتی ئه و چیرۆکه ده خوینینه وه دهرباره ی چۆن خودا جبرائیلی فریشته ی خوی نارد بۆ لای پاکیزه یه ک به ناوی مه ریم تاکو په یامیکی زۆر گرنگی پی رابگه ینیت. وانه ی داهاتومان پر ده بیته له راستی به به ها.

خودا به ره که تدارت بکات که به ووردی سه رنجی ئه م ووشانه ی زه که ریا ده ده یته:

(ستايش بۆ په روه ردگار!... چونکه گه له که ی به سه رکرده وه و کړییه وه. شاخی پرزگاریمانی هه لستانده وه، له مالی داودی خزمه تکاری، وه ک له کۆنه وه به زمانی پښتو ژبه پیرۆزه کانی دوواوه،) (لوقا ۱: ۶۸-۷۰)

گرنگترین پرسپاره کان بۆ ئه م وانه یه:

۱. بۆچی خودا په رتوکی پیرۆزی خوی کردوه به دوو به ش، په یمانی یه که م و په یمانی دووهم؟
۲. ئه م جیاوازییه گرنگه له نیوان په یمانی یه که م و په یمانی نوی پروونه لای وت؟
۳. بۆچی خودا چوار پیاوی هان دا بۆ ئه وه ی چیرۆکی مه سیح بنوسنه وه؟ بۆچی ته نها یه ک پیاوی به کار نه هیئا بۆ نووسینه وه ی په رتوکی ئینجیل؟
۴. ده زانی به چ زمانیک مه تا و مارقوس و لوقا و یوحنا په رتوکی ئینجیلی پیرۆزیان نووسی؟
۵. بۆچی خودا هیچ پښتو ژبه ی تری نه نارد؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} په خه ش کراوه ته.

به ره م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org